

130

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 27 maja 1966 r.

w sprawie zasad stosowania odpowiednich szczebli stawek uposażenia lekarzy, lekarzy dentyistów i innych pracowników z wyższym wykształceniem zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia.

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. z 1948 r. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 377, z 1951 r. Nr 1, poz. 2 i z 1955 r. Nr 11, poz. 67) oraz § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie uposażenia lekarzy, lekarzy dentyistów oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem, zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. Nr 20, poz. 122), zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w rozporządzeniu określenie „rozporządzenie Rady Ministrów” oznacza rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie uposażenia lekarzy, lekarzy dentyistów oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem, zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. Nr 20, poz. 122).

§ 2. 1. W zależności od szczególnych warunków pracy ustala się w myśl rozporządzenia Rady Ministrów 5 szczebli stawek uposażenia podstawowego A, B, C, D i E.

2. Stawki według szczebla A stosuje się do uposażenia pracowników zatrudnionych w zakładach (komórkach organizacyjnych) nie wymienionych w ust. 3—6.

3. Stawki według szczebla B stosuje się do uposażenia pracowników zatrudnionych:

- 1) w zakładach (pracowniach) fizjoterapeutycznych,
- 2) w zakładach medycyny sądowej, zakładach (pracowniach) anatomopatologicznych lub prosektoriach,
- 3) w zakładach (pracowniach) rentgenologicznych (z wyjątkiem lekarzy).

4. Stawki według szczebla C stosuje się do uposażenia:

- 1) pracowników zatrudnionych w zakładach lub komórkach organizacyjnych skórno-wenerologicznych,
- 2) lekarzy zatrudnionych:
  - a) w zakładach rentgenologicznych,
  - b) w wojewódzkich poradniach zaopatrzenia ortopedycznego,
  - c) w ośrodkach zdrowia położonych na terenie gromad

w województwach: kieleckim, łódzkim, opolskim, rzeszowskim lub wrocławskim, jeżeli:

- stale zamieszkują na terenie gromady albo
- zatrudnieni są w tym ośrodku co najmniej 5 godzin dziennie, a odległość ośrodka od siedziby przewidium wojewódzkiej lub powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej wynosi co najmniej 20 km — jeżeli istnieje podmiejska komunikacja publiczna środkami lokomocji, lub co najmniej 10 km — w innych wypadkach.

5. Stawki według szczebla D stosuje się do uposażenia:

- 1) pracowników zatrudnionych:
  - a) w szpitalach, klinikach i oddziałach (pododdziałach, przy łóżkach wydzielonych na odrębnych salach) zakaznych,
  - b) w zakładach lub komórkach organizacyjnych przeznaczonych wyłącznie dla chorych na gruźlicę, jaglicę, choroby psychiczne lub epilepsję, w zakładach (komórkach) odwykowych,
  - c) w zakładach lub oddziałach rehabilitacyjnych po schorzeniach narządów ruchu, jeżeli swoje podstawowe obowiązki wykonują w pomieszczeniach, w których przebywają tacy chorzy,
  - d) w zakładach, w których praca jest połączona z narażeniem na działanie promieni radu lub innych ciał promieniotwórczych. Zakładem, w którym praca jest połączona z narażeniem na działanie radu lub innych ciał promieniotwórczych, jest:
    - (i) komórka organizacyjna, w której stosuje się promienie radu lub innych ciał promieniotwórczych do celów diagnostyki lub terapii albo przeprowadza się badania nad radem i innymi ciałami promieniotwórczymi lub dokonuje się pomiarów ich promieni,
    - (ii) zakład, w którym przeważająca część komórek organizacyjnych odpowiada warunkom określonym w pkt (i).

- e) w Instytucie Gruźlicy i Lecznicy Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej,
- f) w ambulatoriach (ambulansach — kolumnach) ruchomych, jeżeli do ich podstawowych czynności należy uczestniczenie w zespołach wyjazdowych,
- g) w stacjach pogotowia ratunkowego przy wykonywaniu czynności z zakresu działalności podstawowej,
- h) w pracowniach bakteriologicznych, chemiczno-analitycznych, serologicznych, chemicznych, schorzeń jelitowych, parazytologicznych i cytologicznych, jeżeli swoje podstawowe obowiązki wykonują w pomieszczeniach, w których prowadzone są badania,
- i) w zakładach specjalnych pomocy społecznej dla umysłowo niedorozwiniętych, psychicznie chorych chłopców lub dzieci głęboko niedorozwiniętych umysłowo oraz w zakładach rehabilitacji inwalidów,
- j) w zakładach dla dzieci upośledzonych i dzieci kalekich,
- k) w pracowniach suchej plazmy stacji krwiodawstwa, jeżeli swoje podstawowe obowiązki wykonują w pomieszczeniach, w których odbywa się produkcja suchej plazmy,

lekarzy zatrudnionych:

- a) w poradniach przeciwalkoholowych,
- b) w zakładach leczniczo-zapobiegawczych przy zakładach pracy, jeżeli do ich obowiązków należy udzielanie pomocy w służbie leczniczej i wewnątrz innych urzędów pod zwiększonym ciśnieniem atmosferycznym albo pod ziemią,
- c) przy podawaniu narkozy, jeżeli czynność ta stanowi podstawową funkcję,
- d) w poradni usprawnienia leczniczego, jeżeli podstawowe swoje obowiązki wykonują w pomieszczeniach, w których przebywają rehabilitowani,
- e) na oddziale rehabilitacji leczniczej szpitala, gdzie zgrupowani są chorzy o różnych schorzeniach zarówno po chorobie Heinego-Medina bądź Little'a, jak i po chorobach neurologicznych oraz zabiegach neurochirurgicznych, jeżeli liczba łóżek dla rehabilitowanych po przebytej chorobie Heinego-Medina bądź chorobie Little'a wynosi co najmniej 50%,
- f) w ośrodkach zdrowia położonych na terenie gromad w województwach: białostockim, koszalińskim, lubelskim, olsztyńskim, szczecińskim lub zielonogórskim, jeżeli:
  - stale zamieszkują na terenie gromady albo
  - są zatrudnieni w tym ośrodku co najmniej 5 godzin dziennie, a odległość ośrodka od siedziby prezydium wojewódzkiej lub powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej wynosi co najmniej

20 km — jeżeli istnieje podmiejska komunikacja publicznymi środkami lokomocji, lub co najmniej 10 km — w innych wypadkach.

6. Stawki według szczebla E stosuje się do uposażenia pracowników zatrudnionych:

- 1) na stanowiskach państwowych inspektorów sanitarnych,
- 2) w stacjach sanitarno-epidemiologicznych, stacjach sanitarnych kolei państwowych, kolumnach sanitarnych, zakładach dezynfekcyjno-kąpielowych oraz instytutach (zakładach) stanowiących aparat naukowo-badawczy służby sanitarno-epidemiologicznej przy wykonywaniu czynności z zakresu działalności podstawowej,
- 3) na stanowisku lekarza epidemiologa lub lekarza sanitarnego w przychodniach lub ośrodkach zdrowia,
- 4) na oddziałach psychiatrii sądowej,
- 5) w szpitalach, klinikach i sanatoriach psychiatrycznych na oddziałach (pododdziałach, przy łóżkach wydzielonych na odrębnych salach) przeznaczonych dla chorych na gruźlicę.

§ 3. 1. Pracownik zatrudniony w zakładzie, w którym określony wyższy szczebel stawek przysługuje tylko w niektórych komórkach — ma prawo do uposażenia według stawek tego szczebla, jeżeli podstawowym jego miejscem zatrudnienia jest komórka, w której stosuje się dany szczebel.

2. W razie przejścia do pracy w innej komórce organizacyjnej zmienia się odpowiednio według właściwej tabeli stawek uposażenie pracownika z dniem 1 najbliższego miesiąca. Przejście do stawki niższej następuje z zachowaniem ustawowego okresu wypowiedzenia.

3. Obowiązek wypowiedzenia stawki uposażenia podstawowego nie dotyczy wypadków, w których pracownik został zaszerocowany do wyższego szczebla na podstawie decyzji o przesunięciu do innej komórki organizacyjnej na czas ściśle określony. Czasowe przesunięcie, o którym mowa wyżej, nie może przekraczać 3 miesięcy.

4. W razie przesunięcia w myśl obowiązujących przepisów kobiety ciężarnej do cięższej lub nieszkodliwej dla zdrowia pracy uposażenie tej kobiety nie może być zmniejszone do czasu ukończenia przerwy w pracy przysługującej jej w związku z porodem.

§ 4. W zakresie uregulowanym niniejszym rozporządzeniem traci moc zarządzenie Ministra Zdrowia z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie wysokości dodatków specjalnych dla pracowników zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia i zakładach pomocy społecznej w warunkach uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia oraz zasad wypłacania tych dodatków (Monitor Polski Nr 96, poz. 522).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1966 r.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*